

ਏਲੀਆਹ - ਨੰਬਰ ਇੱਕ

ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ

Jeff Pippenger

2023-07-31

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਸਮਾਪਤੀ-ਵਚਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਬੀ ਐਲੀਆਹ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਬੀ ਏਲੀਆਹ ਨੂੰ ਭੇਜਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਿਉਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵੱਲ, ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਆਪਣੇ ਪਿਉਆਂ ਵੱਲ ਫੇਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆ ਕੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਪ ਨਾਲ ਮਾਰਾਂ। ਮਲਾਕੀ 4:5, 6.

ਬਾਈਬਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ" ਜਾਂ ਉਹ "ਸ਼ਾਪ" ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ "ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ," ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਆਖਰੀਆਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ" ਜਾਂ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ" ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਪੰਦਰਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਪੁਸਤੁਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸੱਤ ਆਖਰੀਆਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਉਡੇਲੇ ਜਾਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੇਖਿਆ, ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਅਦਭੁਤ: ਸੱਤ ਦੂਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੱਤ ਆਖਰੀ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੱਗ ਨਾਲ ਰਲਿਆ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕੱਚ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਛਾਪ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬੀਣਾਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੇ ਕੱਚ ਦੇ ਉਸ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਾਸ ਮੁਸਾ ਦਾ ਗੀਤ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਅਦਭੁਤ ਹਨ; ਹੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਰਾਜਾ, ਤੇਰੇ ਮਾਰਗ ਨਿਆਂਯੁਕਤ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਹਨ। ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਤੈਥੋਂ ਨਾ ਡਰੇ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾ ਕਰੇ? ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਵਲ ਤੂੰ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਆ ਕੇ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨਗੀਆਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ, ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਤੰਬੂ ਦਾ ਮੰਦਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਤ ਦੂਤ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਸੱਤ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਸਨ; ਉਹ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਸੁਕਮਲ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਪਟਕਿਆਂ ਨਾਲ ਬੱਧੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸੱਤ ਕਟੋਰੇ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਉੱਠੇ ਧੁੰਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਦੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਾ ਹੋਈਆਂ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 15:1-8।

ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਿ "ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਜਦ ਤੱਕ ਸੱਤ ਦੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਾ ਹੋਈਆਂ," ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਪੰਦਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਧੁੰਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਵਸਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਉਹ ਅਨੁਗ੍ਰਹ-ਕਾਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤੈਬਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਲੱਭ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਤਦ "ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ," ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ "ਸੱਤ ਆਖਰੀ ਬਿਪਤਾਵਾਂ" ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਲਾਕੀ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ "ਭਿਆਨਕ" ਆਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ "ਅਜੀਬ ਕੰਮ" ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਾਜੀਮ ਦੇ ਪਹਾੜ ਵਾਂਗ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਹ ਗਿਬਓਨ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਾਂਗ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰੇ, ਆਪਣਾ ਅਜੀਬ ਕੰਮ; ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕਰਤੱਬ ਪੂਰਾ ਕਰੇ, ਆਪਣਾ ਅਜੀਬ ਕਰਤੱਬ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾ ਬਣੋ, ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੰਧਨ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਨਾਸ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੁਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ 28:21, 22.

ਭਾਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ "ਅਜੀਬ ਕੰਮ" "ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ" ਨੂੰ ਘੇਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭੀ ਪ੍ਰੈਰਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਲਾਵਾਂ ਦਾ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਣਾ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

"ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੌਮਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤੱਭੀ ਇਹੀ ਸੰਕਟ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਪਏਗਾ।" Testimonies, volume 6, 395.

"ਜਦੋਂ ਅਮਰੀਕਾ, ਜੋ ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਬਲਪੁਰਵਕ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਸੱਬਤ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਦੋਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰੈਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।" Testimonies, volume 6, 18.

ਹਰ ਕੌਮ ਆਪਣੇ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਲਏਗੀ, ਪਰ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ" ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ "ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਾਸ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਵਜੋਂ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਤ ਆਖਰੀ ਮਾਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

"ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਆਵਸਥਾ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਅਮਾਨਯ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਨਿਯਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਵੱਡੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਰਾਸ਼ਟਰ, ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਤਮਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਵੇਗਾ, ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ੁਲਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤੇਗਾ ਜੋ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਸਭਤ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਆਵਸਥਾ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਵਿਆਵਹਾਰਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ, ਅਮਾਨਯ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਆਵੇਗਾ।"

Review and Herald, December 18, 1888.

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ "ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ "ਅਜੀਬ ਕੰਮ" ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਜੀਬ ਕੰਮ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਮਾਰੀਆਂ ਹੀ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਜੀਬ ਕੰਮ ਦੀ ਹੋਰ ਸੰਪੂਰਨ ਤਸਵੀਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਰ ਦੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦਸ ਸਨ, ਤਦ ਵੀ ਵੰਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਠਹਿਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਇੱਕ ਐਸੇ ਸਮੇਂ-ਅੰਤਰਾਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਮਾਰੀਆਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੀਕਾਏਲ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਣਗੇ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਅਤੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਲੰਬੀ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਿਰਭੀਕ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। 'ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਾਜੀਮ ਪਰਬਤ ਵਾਂਗ ਉੱਠੇਗਾ, ਉਹ ਗਿਬਓਨ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਾਂਗ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰੇ, ਆਪਣਾ ਅਜੀਬ ਕੰਮ; ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ਕਰੇ, ਆਪਣਾ ਅਸਧਾਰਣ ਕਾਰਜ।' ਯਸਾਯਾਹ 28:21. ਸਾਡੇ

ਦਇਆਲੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਲਈ ਦੰਡ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਕਾਰਜ ਹੈ। 'ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ।' ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 33:11. ਪ੍ਰਭੂ 'ਦਇਆਵਾਨ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾਲੂ, ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜਵਾਨ, ਅਤੇ ਭਲਿਆਈ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚੁਰ, ... ਬੁਰਾਈ, ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ' ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ 'ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਬੇਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਵੇਗਾ।' 'ਯਹੋਵਾਹ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧੀਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਟ ਨੂੰ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।' ਕੁਚ 34:6, 7; ਨਹੂਮ 1:3. ਧਰਮਿਕ ਭਿਆਨਕ ਕਰਤੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰੱਦੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗਾ। ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਪ੍ਰਤਿਕਾਰ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਅਨਿਛੁਕ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੌਮ ਨੂੰ ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਤਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਰਮ ਦਾ ਮਾਪ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੀ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਨੂੰ ਪੀਏਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਇਆ ਰਤਾ ਭਰ ਵੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ-ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਉਹ ਅਮਿਸ਼੍ਰਿਤ ਕ੍ਰੋਧ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਧਮਕਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 14:9, 10), ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਿਸਰ ਉੱਤੇ ਆਈਆਂ ਮਾਰਾਂ ਸੁਭਾਵ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨਿਆਇਕ ਦੰਡਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਛੁਟਕਾਰੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ, ਉਹਨਾਂ ਭਿਆਨਕ ਆਫ਼ਤਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: 'ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਇਕ ਦੁਖਦਾਇਕ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਫੇੜਾ ਪੈ ਗਿਆ।' ਸਮੁੰਦਰ 'ਮਰੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਹੂ ਵਾਂਗ ਬਣ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਰ ਗਿਆ।' ਅਤੇ 'ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ... ਲਹੂ ਬਣ ਗਏ।' ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪੀੜਾਵਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਹਨ, ਤਦ ਵੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਨਿਆਇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਠਹਿਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਦੂਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ: 'ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੂੰ ਧਰਮੀ ਹੈਂ, ... ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਆਇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦਾ ਲਹੂ ਵਗਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੀਣ ਲਈ ਲਹੂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।' ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 16:2-6. ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਉਤਨਾ ਹੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਵਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜੋ ਹਾਬੀਲ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਆਤਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਤਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।"

"ਉਸ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਸੁਰਜ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਝੁਲਸਾਏ। ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਭਿਆਨਕ ਤਾਪ ਨਾਲ ਝੁਲਸਾਏ ਗਏ।' ਆਇਤਾਂ 8, 9. ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਬੀ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ: 'ਦੋਸ਼ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ; ... ਕਿਉਂਕਿ ਖੇਤ ਦੀ ਫਸਲ ਨਾਸ ਹੋ ਗਈ ਹੈ.... ਖੇਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੁੱਖ ਸੁੱਕ ਗਏ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਅਨੰਦ ਮੁਰਝਾ ਗਿਆ ਹੈ।' 'ਬੀਜ ਆਪਣੇ ਢੇਲਿਆਂ ਹੇਠ ਸੜ ਗਿਆ ਹੈ, ਅੰਨ-ਭੰਡਾਰ ਉਜਾੜੇ ਪਏ ਹਨ.... ਪਸ਼ੂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਹਦੇ ਹਨ! ਗਾਈਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਚਰਾਗਾਹ ਨਹੀਂ.... ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਸੁੱਕ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਅੱਗ ਨੇ ਜੰਗਲ ਦੇ ਚਰਾਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।' 'ਉਸ ਦਿਨ ਮੰਦਰ ਦੇ ਗੀਤ ਵਿਲਾਪ ਹੋਣਗੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਹਰ ਥਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ; ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦੇਣਗੇ।' ਯੋਏਲ 1:10-12, 17-20; ਆਮੋਸ 8:3."

"ਇਹ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਸਰਬਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ। ਤਥਾਪਿ ਇਹ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਕਹਿਰ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਆਏ ਸਾਰੇ ਨਿਆਇ ਦਇਆ ਨਾਲ ਮਿਲੇ-ਜੁਲੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਲਹੂ ਨੇ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਾਤਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਹੈ; ਪਰ ਅੰਤਿਮ ਨਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਦਇਆ ਤੋਂ ਰਹਿਤ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

“ਉਸ ਦਿਨ ਭੀੜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਇਆ ਦੀ ਓਟ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ‘ਵੇਖੋ, ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਲ ਭੇਜਾਂਗਾ—ਨਾ ਰੋਟੀ ਦਾ ਕਾਲ, ਨਾ ਪਾਣੀ ਲਈ ਤ੍ਰਿਹ, ਸਗੋਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕਾਲ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਸਮੁੰਦਰ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੂਰਬ ਤੱਕ ਭਟਕਦੇ ਫਿਰਣਗੇ; ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਦੌੜਣਗੇ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।’ ਆਮੋਸ 8:11, 12।” ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼, 627–629.

ਪਿਛਲੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, “ਜਿਸ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨਾਲ ਉਹ ਲੰਮਾ ਧੀਰਜ ਧਾਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਤਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬਦੀ ਦਾ ਮਾਪ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਕੋਪ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਨੂੰ ਪੀਵੇਗਾ।” ਉਸੇ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ, “ਮਿਸਰ ਉੱਤੇ ਆਈਆਂ ਉਹ ਬਿਪਤਾਵਾਂ, ਜਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਸੁਭਾਵ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦੰਡ-ਨਿਆਇਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਛੁਟਕਾਰੇ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ।” ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ) ਜੋ “ਬਦੀ ਦਾ ਮਾਪ” ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਰ ਦੀਆਂ ਦੱਸ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਸਹੇਗਾ।

ਮਿਸਰ ਦੀਆਂ ਪਲਾਗਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਅਰਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪਲਾਗਾਂ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਈਆਂ, ਪਰ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਪਲਾਗਾਂ ਕੇਵਲ ਮਿਸਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਆਈਆਂ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਗੋਸ਼ਨ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਵੱਸਦੇ ਹਨ, ਅਲੱਗ ਕਰਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਥੇ ਮੱਖੀਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਨਾ ਹੋਣ; ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਤੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ। ਕੁਚ 8:22.

ਮਿਸਰ ਉੱਤੇ ਆਈਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਮਾਰਾਂ ਹਰ ਥਾਂ ਪਈਆਂ, ਪਰ ਗੋਸ਼ਨ, ਜਿੱਥੇ ਇਬਰਾਨੀ ਵੱਸਦੇ ਸਨ, ਉੱਤੇ ਮਿਸਰ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀਆਂ ਸੱਤ ਮਾਰਾਂ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰ ਹੈ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਅਧਰਮਤਾ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਬਾਅਦ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਾਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਨਿਆਇਕ ਦੰਡ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦ ਤੱਕ ਮੀਖਾਏਲ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਜੋ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਬਤ-ਮਨਣ ਵਾਲੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਸੱਤਾਧਾਰੀਆਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਪਰਖ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੀਖਾਏਲ ਦੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਤੱਕ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਇਕੱਠ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸੱਬਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੰਦ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

“ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਦਿਨ ਬੀਤ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੋਰ ਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅੱਗ, ਬਾੜ੍ਹ ਅਤੇ ਭੂਚਾਲ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਮਹਾਨ ਸੰਕਟ ਆ ਪਹੁੰਚੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਰੰਭੀਰ ਰੁਚੀ ਅਤੇ ਅਕਥਣੀਯ ਭੈ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੇਜ਼ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਇੱਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਆਉਣਗੇ—ਅੱਗ ਅਤੇ ਬਾੜ੍ਹ ਅਤੇ ਭੂਚਾਲ, ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਰਕਤਪਾਤ ਸਮੇਤ।”

“ਹਾਏ, ਕਾਸ਼ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਭੇਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ! ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪਰਖਣ ਵਾਲੀ ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਵਸਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਨਿਗਾਹ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਦਾ ਦਇਆ-ਭਰਿਆ ਹਿਰਦਾ ਸਪਰਸ਼ਿਤ ਹੈ; ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਅਜੇ ਵੀ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੈ ਜੋ ਅੰਦਰ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਇਆ ਉਸ ਦੀ ਲੰਮੀ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਆਇਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਭਨਾਂ ਤੱਕ ਪੁਚਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਹਾਏ, ਜੇ ਸਾਡੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ

ਉੱਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ, ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਇਆ ਦਾ ਆਖ਼ਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਅਦਭੁੱਤ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ!" Testimonies, volume 9, 97.

ਪਿਛਲੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਦਇਆ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ।" ਅਗਲੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ "ਸੰਕਟ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਬਤ ਸੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇਸਰਾਏਲ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁਣ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਹੇਗਾ ਵੀ—ਇੱਕ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦੀਵਾਰ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਬਤ ਉਹ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਸਬਤ ਮਨਾਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰ ਦੇ ਫਾਟਕ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈਣਗੇ—ਉਤਨਾ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਉੱਪਰ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਜੇਹੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਸਬਤ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਨਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਜੋਤਿ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੇ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਅਤੇ ਸਬਤ ਦਾ ਹੋਰ ਪੂਰੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ। ਇਸ ਨਾਲ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਨਾਮ-ਮਾਤਰ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕ੍ਰੈਸ਼ਟੀਅਨ ਹੋ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਬਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸਭ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਉਤਪੀੜਨ ਸਹਿੰਦੇ ਰਹੇ।" A Word to the Little Flock, 18, 19.

ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹੁਣ ਹੀ ਉਧਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਹੀ ਅਨੁਛੇਦ ਪੁਸਤਕ *Early Writings* ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਉਹ "ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਕਥਨ ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। *A Word to the Little Flock* 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੇ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ-ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਾਸ਼ ਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗੀ Millerites ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਸੰਪਾਦਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪੁਸਤਿਕਾ ਦੇ ਕੁਝ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਪੁਸਤਕ *Early Writings* ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਸ "ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸੱਤ ਅਖੀਰਲੀਆਂ ਬਲਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਸੱਤ ਅਖੀਰਲੀਆਂ ਬਲਾਵਾਂ ਢਾਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਦ ਨਿਆਇਕ ਦੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਦਇਆ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਲਾਵਟ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ।

"1. ਸਫ਼ਾ 33 ਉੱਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: 'ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਬਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਇਸਰਾਏਲ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਰਹੇਗੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਬਤ ਉਹ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਿਯ, ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਜੇਹੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਸਬਤ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਨਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੇ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਰੰਭ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਸਬਤ ਦਾ ਹੋਰ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੀ।'"

"ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ 1847 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸਬਤ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਐਡਵੈਂਟ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਇਤਨੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਰੇਖਾ ਖਿੱਚੀ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦਿਸਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। 'ਉਸ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ,' ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਥੇ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਦੋਂ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਉਡੇਲੀ ਜਾਣ ਲੱਗਣਗੀਆਂ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮਾਪਤੀ ਵੱਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੈਸ਼ਟੀਅਨ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਕਿ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਪਏ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ 'ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ,' ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵੱਲੋਂ ਤਾਜਗੀ, ਆਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਅਡਿੱਗ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਲਈ

ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਉਡੇਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।" Early Writings, 85.

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮਤਿਆਗ ਦੇ ਬਾਅਦ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਆਵੇਗਾ। ਉਸ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਮਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਫਿਰ ਉਹ ਸੱਤ ਆਖਰੀ ਮਾਰੀਆਂ, ਜੋ ਦਇਆ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ, ਉਡੇਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੇਰਾ ਮੁੱਖ ਬਿੰਦੂ ਮਿਸਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਵੱਧ ਹੈ ਕਿ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਆਰੰਭ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਦੀ, ਆਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਮੋਹਰ ਹੈ। ਨਿਰਗਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਤਦ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੁਣ ਤੂੰ ਵੇਖੋਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਫਿਰਐਨ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਲਵਾਨ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਬਲਵਾਨ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦੇਵੇਗਾ।

ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਬਰਾਹਾਮ, ਇਸਹਾਕ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਯਹੋਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਵਾਚਾ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਨਾਨ ਦੀ ਧਰਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਦੇਸੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਧਰਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਰਦੇਸੀ ਸਨ, ਦੇਵਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਦੀ ਉਹ ਕਰਾਹ ਵੀ ਸੁਣੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ, ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਸਰੀਆਂ ਦੇ ਬੋਝਾਂ ਹੇਠੋਂ ਕੱਢ ਲਿਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਫੈਲਾਈ ਹੋਈ ਬਾਂਹ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਦੰਡਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਉੱਧਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਲੋਕ ਬਣਾ ਲਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਲਓਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਾਂ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਸਰੀਆਂ ਦੇ ਬੋਝਾਂ ਹੇਠੋਂ ਕੱਢ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਅਬਰਾਹਾਮ, ਇਸਹਾਕ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਜੋਂ ਦੇਵਾਂਗਾ: ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ।

ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਨਾਲ ਐਸੇ ਹੀ ਕਿਹਾ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨ ਦੀ ਪੀੜਾ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੂਸਾ ਦੀ ਨਾ ਸੁਣੀ। ਕੁਚ 6:1-9.

ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਠਹਿਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਯਾਕੂਬ, ਇਸਹਾਕ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਸਨ। ਮੂਸਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੱਕ JEHOVAH ਨਾਮ ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਮ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਮਿਸਰੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ।

ਪੰਦਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਮਿਸਰੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਤਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਖਤਨੇ ਦੀ ਰਸਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅਤੇ

ਸਾਰਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ।

ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਬਰਾਹਾਮ, ਇਸਹਾਕ, ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਸਭ ਉਹਨਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

“ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਆਪਣੀ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਅਦਾ ਨਵੀਂਕਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।” *Review and Herald*, February 26, 1914.

ਜੇ ਸੱਬਤ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਸੱਬਤ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵਿਛੋੜਾ ਜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਛੋੜਾ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

“ਮੱਤੀ 25 ਦੀਆਂ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।” *The Great Controversy*, 393.

“ਮੈਨੂੰ ਅਕਸਰ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੰਜ ਮੂਰਖ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅੱਖਰ ਅੱਖਰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਗੂਪਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਾਂਗ, ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ।” *Review and Herald*, August 19, 1890.

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਛੋੜਾ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਦਾ ਇਹ ਵਿਛੋੜਾ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

“ਫਿਰ, ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ। ਜਦੋਂ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਭਲੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵਰਗ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਸਦਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।” *Christ's Object Lessons*, 123.

ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਸਿਆਣੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈਆਂ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

“ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।” *Review and Herald*, August 19, 1890.

ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਰੇਗਾ, ਤਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਤੇਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਤੇਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਲਾਓਦੀਕੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਹਨ।

ਫਿਲਦੈਲਫੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਲਿਖ; ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਦਾਊਦ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ, ਜੋ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਖੋਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ; ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ: ਵੇਖ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ

ਨਾਮ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸਭਾ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ—ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹਨ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ—ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਅੱਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਣ ਲੈਣ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਧੀਰਜ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਪਰਖ ਦੀ ਘੜੀ ਤੋਂ ਬਚਾ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ।

ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ; ਜੇ ਕੁਝ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖ, ਤਾਂ ਜੇ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਮੁਕਟ ਨਾ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਜੇ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਤੰਭ ਬਣਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਫਿਰ ਕਦੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿਕਲੇਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਅਰਥਾਤ ਨਵੇਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਲਿਖਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਵੀ ਲਿਖਾਂਗਾ। ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ, ਉਹ ਸੁਣੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ।
ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 3:7-13।

ਫ਼ਿਲਦੈਲਫ਼ੀਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਿੱਵੇਂ-ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਤਦ ਯਹੋਵਾਹ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਮੈਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਾਂ; ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਬੰਨ੍ਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਧਿਕ ਵਧਾਵਾਂਗਾ। ਤਦ ਅਬਰਾਹਾਮ ਮੂੰਹ ਦੇ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ; ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਮੇਰੀ ਓਰੋਂ ਵੇਖ, ਮੇਰਾ ਵਾਅਦਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੋਵੇਂਗਾ। ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੁਣ ਤੋਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਹੀਂ ਕਹਲਾਏਗਾ, ਪਰ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਅਬਰਾਹਾਮ ਹੋਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਤਪੱਤੀ 17:1-5.

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਕੌਮ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਵਾਚਿਕ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਤਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ JEHOVAH ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਵਾਚੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਆਇਆ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਬਾਬਿਲੀ ਦੁਆਰਾ।

ਤਦ ਰਾਜਾ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉੱਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਅੱਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਰਾਜਾ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਚਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਅੱਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟੁਰਦੇ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਾਨੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ; ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਦਾ ਸਰੂਪ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 3:24, 25.

ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੀਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਲਈ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਕ ਝਲਕ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਜਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਨਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ, ਪਰੰਤੂ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਪੀੜਾ ਦੀਆਂ ਅੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਗ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਤਦ ਤੱਕ ਪਰਚਿਤ ਨਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਦ ਤੱਕ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ

ਨਾ ਆਇਆ। ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਕ ਚਿਤ੍ਰਣਾ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਸੰਕਟ ਦੌਰਾਨ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਿਸਰ ਦੀ ਮੁਕਤੀ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਭਟਕ ਜਾਈਏ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਦਸ ਬਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਬਲਾ ਆਰੰਭ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬਤ ਸੰਬੰਧੀ ਅਸਲ ਉਤੇਜਨਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਫਿਰਉਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਵੇਖੋ, ਹੁਣ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇੜਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਫਿਰਉਨ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਲਵਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਟਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਤੂੜੀ ਨਾ ਦਿਓ; ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਪ ਜਾ ਕੇ ਤੂੜੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ। ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਉਹੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖੋ; ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਘੱਟ ਨਾ ਕਰਨਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਲਸੀ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਆਓ, ਅਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਈਏ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਵੱਧ ਕੰਮ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇਣ। ਤਦ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਲਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਾਹਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਫਿਰਉਨ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੂੜੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਓ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੂੜੀ ਮਿਲੇ, ਉਥੋਂ ਆਪ ਲਿਆਓ; ਤਾਂ ਭੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਦ ਲੋਕ ਸਾਰੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤੂੜੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਭੂਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋ ਗਏ। ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਲਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਕਾਜ਼ਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਪੂਰੇ ਕਰੋ, ਆਪਣੀ ਦਿਨ ਦੀ ਮਿਣਤੀ ਪੂਰੀ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਦ ਤੂੜੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰਉਨ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਲਵਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਕਰਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮਾਰੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਕੱਲ੍ਹ ਅਤੇ ਨਾ ਅੱਜ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀ ਇੱਟਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਿਣਤੀ ਕਿਉਂ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ? ਤਦ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਏ ਅਤੇ ਫਿਰਉਨ ਕੋਲ ਦੁਹਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਤੇਰੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਤੂੜੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਟਾਂ ਬਣਾਓ; ਅਤੇ ਵੇਖ, ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਤੁਸੀਂ ਆਲਸੀ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਲਸੀ ਹੋ; ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਆਓ, ਅਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਈਏ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੂੜੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਥਾਪਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਟਾਂ ਦੀ ਮਿਣਤੀ ਪੂਰੀ ਦੇਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਦ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੇਖ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦਿਨ ਦੀ ਇੱਟਾਂ ਦੀ ਮਿਣਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਘੱਟ ਨਾ ਕਰੋ। ਕੁਚ 5:5-19।

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਨ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮਿਸਰੀ ਬਲਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੂਸਾ ਹੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਸਰੀਆਂ ਅਤੇ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਸਾਰੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਠੀਕ ਜਿਵੇਂ ਅਹਾਬ ਨੇ ਇਲਿਆਹ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਹਾਬ ਨੇ ਏਲੀਆਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਦ ਅਹਾਬ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਉਹੀ ਹੈਂ ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਕਲੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਂਦਾ ਹੈ? ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਕਲੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ; ਪਰ ਤੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰਾਣਾ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਬਆਲੀਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਿਆ ਹੈਂ। 1 Kings 18:17, 18.

ਮੂਸਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ, ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਵੇਲੇ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਮਿਲ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਨਹੀਂ ਮਰਦੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੀ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਲਿਆਹ ਕਦੇ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ

ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਉਹ ਦੋ ਨਬੀ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪੀੜਾਦਾਤਾ ਹਨ। ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਜੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬਹੁਤ ਸੱਚਾਈ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ।

ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਬੀ ਏਲੀਆਹ ਨੂੰ ਭੇਜਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤਾਨ ਵੱਲ, ਅਤੇ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਰਾਂ ਵੱਲ ਫੇਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆ ਕੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਪ ਨਾਲ ਮਾਰਾਂ। ਮਲਾਕੀ 4:5, 6.

ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, “ਨਬੀ ਏਲਿਆਹ” ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਜੋ “ਪਿਤਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵੱਲ, ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਿਆਂ ਵੱਲ” ਮੋੜਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ।

ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਗੜਬੜ ਦਾ ਕਰਤਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਕਲੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:32, 33.

ਏਲੀਆਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ “ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ “ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ,” ਤਦ ਏਲੀਆਹ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ “ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ।”

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵਿਖਾਵੇ ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ, ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:1-3।

ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਲਾਕੀ ਏਲੀਆਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਸੰਕੇਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸੇਵਕ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਜੋ ਮੈਂ ਹੋਰੇਬ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਸਮੇਤ ਆਦੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵੇਖੋ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਬੀ ਏਲੀਆਹ ਨੂੰ ਭੇਜਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਿਉਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵੱਲ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਉਆਂ ਵੱਲ ਫੇਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆ ਕੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਪ ਨਾਲ ਮਾਰਾਂ। ਮਲਾਕੀ 4:4-6.

ਇਹ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਉੱਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਸੱਤ “ਧੰਨ ਹਨ” ਹਨ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਧੰਨਵਚਨ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹੈ ਜੋ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹਾਂ, ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ। ਧੰਨ ਹਨ ਉਹ ਜੋ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਫਾਟਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:13, 14.

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਵਾਅਦਾ ਸਾਨੂੰ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ “ਯਾਦ ਰੱਖਣ” ਲਈ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਉਸ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ “ਯਾਦ ਰੱਖਣ” ਦੀ ਆਗਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨੇ। ਛੇ ਦਿਨ ਤੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰੇਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰੇਂਗਾ; ਪਰ ਸੱਤਵਾਂ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਤੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਬਤ ਹੈ; ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੀ—ਨਾ ਤੂੰ, ਨਾ ਤੇਰਾ ਪੁੱਤਰ, ਨਾ ਤੇਰੀ ਧੀ, ਨਾ ਤੇਰਾ ਨੌਕਰ, ਨਾ ਤੇਰੀ ਦਾਸੀ, ਨਾ ਤੇਰਾ ਪਸ਼ੂ, ਨਾ ਤੇਰਾ ਪਰਦੇਸੀ ਜੋ ਤੇਰੇ ਫਾਟਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ, ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ

ਪਵਿੱਤਰ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਕੁਚ 20:8-11.

ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਨ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਮਲਾਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ “ਯਾਦ ਰੱਖੋ,” ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਧੰਨ ਹੋ। ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਨ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਕੇਂਦਰ-ਬਿੰਦੂ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ “ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ” ਦਾ ਲੇਖਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ—ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ, ਆਦਿ ਅਤੇ ਅੰਤ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ—ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਨ ਨਾਲ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਵਤਾ ਦੇ ਉਸ ਗੁਣ ਨਾਲ ਵੀ ਜੋ ਆਰੰਭ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਸ਼ੁਰੂਆਤਾਂ,” ਉਲੇਖਿਤ ਪਹਿਲਾ ਸੱਚ ਸਿਰਜਣਹਾਰ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਬਤ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਦਾ ਹੈ। ਇਕੱਠੇ ਵੇਖਿਆਂ, ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਿਰਜਣਹਾਰ, ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ, ਸੱਬਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਹੈ, ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਮਲਾਕੀ ਨਬੀ ਇਲਿਆਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਨਬੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਯਜ਼ੇਬਲ ਅਤੇ ਅਹਾਬ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਯਜ਼ੇਬਲ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੀ ਹੈ। ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਅਹਾਬ ਅਤੇ ਯਜ਼ੇਬਲ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਲੈਣਾ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ। ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਦਸ ਗੋਤਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਅਹਾਬ ਦਸ ਗੋਤਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਸਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ (ਅਹਾਬ) ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ (ਦਸ ਗੋਤਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸਤਾਰਾਂ ਦੇ ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ) ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਯਜ਼ੇਬਲ) ਦੀ ਖਾਤਰ ਸਬਤ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਲਾਕੀ ਇਲਿਆਹ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਲਿਆਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ (ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਅਤਿਆਚਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਯਜ਼ੇਬਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਅਤਿਆਚਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਲਾਕੀ 4:4 ਵਿੱਚ “ਯਾਦ ਕਰੋ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸਬਤ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ, ਮਲਾਕੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਅੰਤ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅੰਤ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਤਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕਾਰ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਬਤ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਮਲਾਕੀ ਵਿੱਚ ਸਬਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਕਟਮਈ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਸੱਤ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮਲਾਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਉਹ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ।” ਇਲਿਆਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਸ ਲੋਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਸ ਹੋ ਰਹੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

“ਅੱਜ, ਏਲੀਆਹ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਉਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ, ਜੋ ਨਿਆਇ ਲਈ ਬੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਘੜੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ।” Prophets and Kings, 715, 716.

ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ, ਉਸੇ ਕਥਾ ਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਨੇਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਹਰ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵਿਲੱਖਣ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਤਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਰਤੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੈ; ਮਲਾਕੀ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਹੈ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕਟ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਅੰਤ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ।

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, ਜੋ ਦਾਉਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ।

ਅਬਰਾਹਾਮ ਤੋਂ ਇਸਹਾਕ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਇਸਹਾਕ ਤੋਂ ਯਾਕੂਬ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਤੋਂ ਯਹੂਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਜੰਮੇ; ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਤੋਂ ਤਾਮਾਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਫਾਰੇਸ ਅਤੇ ਜਾਰਾ ਜੰਮੇ; ਅਤੇ ਫਾਰੇਸ ਤੋਂ ਏਸਰੋਮ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਏਸਰੋਮ ਤੋਂ ਅਰਾਮ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਅਰਾਮ ਤੋਂ ਅਮੀਨਾਦਾਬ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਅਮੀਨਾਦਾਬ ਤੋਂ ਨਾਸਸੇਨ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਨਾਸਸੇਨ ਤੋਂ ਸਾਲਮੇਨ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਸਾਲਮੇਨ ਤੋਂ ਰਹਾਬ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬੁਅਜ਼ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਬੁਅਜ਼ ਤੋਂ ਰੂਥ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਓਬੇਦ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਓਬੇਦ ਤੋਂ ਯਿਸ਼ਈ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਯਿਸ਼ਈ ਤੋਂ ਦਾਉਦ ਰਾਜਾ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਦਾਉਦ ਰਾਜਾ ਤੋਂ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੁਲੇਮਾਨ ਜੰਮਿਆ ਜੋ ਉਰੀਆਹ ਦੀ ਪਤਨੀ ਰਹੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਤੋਂ ਰਹਬਿਆਮ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਰਹਬਿਆਮ ਤੋਂ ਅਬੀਆ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਅਬੀਆ ਤੋਂ ਆਸਾ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਆਸਾ ਤੋਂ ਯਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਯਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਤੋਂ ਯੋਰਾਮ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਯੋਰਾਮ ਤੋਂ ਉਜ਼ੀਆਹ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਉਜ਼ੀਆਹ ਤੋਂ ਯੋਥਾਮ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਯੋਥਾਮ ਤੋਂ ਆਹਾਜ਼ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਆਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਹਿਜ਼ਕੀਆਹ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਆਹ ਤੋਂ ਮਨੱਸੇ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਮਨੱਸੇ ਤੋਂ ਆਮੇਨ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਆਮੇਨ ਤੋਂ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਤੋਂ ਯਕੁਨਿਆਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਜੰਮੇ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਏ ਗਏ; ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਕੁਨਿਆਹ ਤੋਂ ਸ਼ਅਲਤੀਏਲ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਸ਼ਅਲਤੀਏਲ ਤੋਂ ਜ਼ਰੁਬਾਬੇਲ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਜ਼ਰੁਬਾਬੇਲ ਤੋਂ ਅਬੀਹੁਦ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਅਬੀਹੁਦ ਤੋਂ ਅਲਿਆਕੀਮ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਅਲਿਆਕੀਮ ਤੋਂ ਅਜ਼ੋਰ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਅਜ਼ੋਰ ਤੋਂ ਸਾਦੋਕ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਸਾਦੋਕ ਤੋਂ ਅਖੀਮ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਅਖੀਮ ਤੋਂ ਅਲਿਉਦ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਅਲਿਉਦ ਤੋਂ ਅਲਆਜ਼ਾਰ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਅਲਆਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਮੱਤਾਨ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਮੱਤਾਨ ਤੋਂ ਯਾਕੂਬ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਤੋਂ ਯੂਸਫ਼, ਮਰਿਆਮ ਦਾ ਪਤੀ, ਜੰਮਿਆ; ਜਿਸ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਜੰਮਿਆ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਅਬਰਾਹਾਮ ਤੋਂ ਦਾਵਿਦ ਤੱਕ ਸਭ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਚੌਦਾਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਦਾਵਿਦ ਤੋਂ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਬੰਧਵਾਈ ਤੱਕ ਚੌਦਾਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਬੰਧਵਾਈ ਤੋਂ ਮਸੀਹ ਤੱਕ ਚੌਦਾਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ।

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਜਨਮ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਇਆ: ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਮਰਿਆਮ ਦੀ ਯੂਸਫ਼ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਗਰਭਵਤੀ ਪਾਈ ਗਈ। ਤਦ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਯੂਸਫ਼, ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਲਾਜਵੰਤ ਕਰਨਾ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਹੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੇਖੋ, ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦੂਤ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਸਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਯੂਸਫ਼, ਦਾਉਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਮਰਿਆਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਆਉਣ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਗਰਭ ਧਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਣੇਗੀ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਯਿਸੂ ਰੱਖੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਭਵਿੱਖਦਿਸ਼ਟਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਵੇਖੋ, ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਣੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਇਮਾਨੂਏਲ ਰੱਖਣਗੇ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ। ਫਿਰ ਯੂਸਫ਼ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੇਠੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਣ ਨਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਯਿਸੂ ਰੱਖਿਆ। ਮੱਤੀ 1:1-25.

ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅੰਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਰਚਣ ਲਈ ਜਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ, ਉਹੀ ਅਦਵਿਤੀਯ ਸ਼ਕਤੀ ਉਹ “ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ” ਲਈ

ਵਰਤਦਾ ਹੈ। "ਇਮੈਨੂਅਲ" ਸ਼ਬਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅੰਸ਼ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ।" ਉਹ ਆਪਣੀ ਦਿਵਿਆਤਾ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਸੰਯੋਗ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮਰਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦੇਹਧਾਰਣ ਕਰਕੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਸੰਪੂਰਨ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਅਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਵਸ਼ਕ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਾਨੂੰ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਇਸ ਆਦਰਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਉੱਧਾਰਕ ਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀਆਂ ਦੁਰਬਲਤਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਪਾਪਰਹਿਤ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਡਰ ਨਾ ਰਹੇ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਵ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਾਰਨ ਉਹ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਮਸੀਹ ਇਸ ਲਈ ਆਇਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ 'ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੁਭਾਵ ਦੇ ਭਾਗੀ' ਬਣਾਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ, ਜਦੋਂ ਦਿਵਿਆਤਾ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।" Ministry of Healing, 180.

ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਉ ਕਿੱਥੇ, ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਧਾਰਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਦੋਂ ਦਿਵਯ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਪਾਪ ਬਿਧੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮਲਾਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ "ਯਾਦ" ਰੱਖੀਏ। ਯੂਹੰਨਾ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਬਿਧੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ, ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਦੁਆਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੱਤੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, (ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਆਸ) ਤਦ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਉਹੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਅਨੰਤਤਾ ਲਈ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਬਣ ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦੇਸ਼ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਲਾਕੀ ਦਾ "ਏਲੀਆਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼" ਵੀ ਹੈ, ਜੋ "ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ" ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੇਹਾਂ ਨੇਮਾਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗੁਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਉਤਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕਰਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਅੰਤ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਤ ਏਲੀਆ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਪਿਤਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਪਿਤਿਆਂ ਵੱਲ ਫਿਰਾਏ ਜਾਣ।

ਜੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਿਧਾਂਤ ਇਲੀਆਹ ਆਪਣਾ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਲੀਆਹ "ਪਿਉਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵੱਲ, ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਆਪਣੇ ਪਿਉਆਂ ਵੱਲ ਫੇਰ ਦੇਵੇਗਾ," ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਗੱਲਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਉਹ ਲਿਖੇ; ਅਤੇ ਐਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿਵੇਂ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਲੀਆਹ ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅੰਤ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਦੀ ਨਵੇਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੱਚਾ ਪਿਤਾ ਦਾ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨਾਲ

ਨਵਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ; ਇਸ ਅੰਤ ਲਈ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਸਾਰੀ ਸੰਤਾਨ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਵੇ; ਕੇਵਲ ਉਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਲਈ ਵੀ ਜੋ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਾਲੀ ਹੈ; ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਭ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 4:16.

ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਤਰ ਅਲਫਾ ਹਨ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਓਮੇਗਾ ਹਨ। ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦੇਵੇਗਾ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਲਿਆਹ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਅਤੇ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਇਲਿਆਹ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦੇਵੇਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਅਤੇ ਉਲਟ ਵੀ ਮੋੜਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੰਮ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਵੱਲ ਮੋੜਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੇ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸੰਦਰਭ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

“ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਕੀ ਸੀ? ਉਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਢੇਰ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਗਿਆਨ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉੱਪਰੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਾਰੇ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ: ‘ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਦਾਖਰਸ ਪੀਏਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮਦਿਰਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇਗਾ.... ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਮੋੜੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚਲੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਿਤਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ, ਅਤੇ ਆਗਿਆ-ਉਲੰਘਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਰਮੀਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਲ ਮੋੜੇ; ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਇੱਕ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਤਿਆਰ ਕਰੇ।’ ਲੂਕਾ 1:15-17।” *Counsels to Parents, Teachers and Students*, 445.

ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸੁਣਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਵੱਲ ਫੇਰਨਗੇ, ਤਾਂ ਭੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਿਧਾਂਤ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ, ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ। ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਨਿਯਮ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਗੁਣ ਵੀ ਹਨ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪ ਜਿੰਨੀ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਲਿਪੀ, ਦਿਵਯ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਅਭਿਵੈਕਤੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸਮਰਸਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮੂਹ ਜੀਵ, ਹਰ ਚੀਜ਼, ਚੇਤਨ ਅਤੇ ਅਚੇਤਨ, ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਅਨੁਰੂਪਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕੇਵਲ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀਆਂ ਸਭ ਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਲਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਠਹਿਰਾਏ ਹਨ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਹੈ, ਤਦ ਵੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਸਭ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਨੈਤਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ, ਜੋ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਮਾਣਕਾਰੀ ਸ਼ਿਖਰ-ਕਿਰਤ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ, ਆਪਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਹਿਤਕਾਰੀ ਸੁਭਾਉ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਣ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਅਡੋਲ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।” *Patriarchs and Prophets*, 53.

ਹਰ ਚੀਜ਼ (ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਈਬਲ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ) ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਕਿਸੇ

ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪਹਿਚਾਣਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ “ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨ” ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਗੁਣ ਵੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਇਸ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਦੋਵੇਂ ਨੇਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅੰਤ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਹੈ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਸੱਚਾਈਆਂ ਲਈ ਪੰਜ ਗਵਾਹ, ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੁਭਾਉ ਦਾ ਇੱਕ ਗੁਣ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਹਰ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਕੀਕਤ ਉਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੈ।

ਪਤਮੁਸ ਦੇ ਟਾਪੂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਯੂਹੰਨਾ ਲਈ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗਹਿਰੇ ਅਤੇ ਰੋਮਾਂਚਕ ਰੁਚੀ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤਿਅੰਤ ਰੁਚੀ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇ ਰੂਪਕਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਪਈਆਂ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸਮਝਵਾਨ ਹੋ ਸਕਣ। ਖ਼ਿਸਤੀ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤ ਤੱਕ ਯੂਹੰਨਾ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ, ਖ਼ਤਰਿਆਂ, ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਛੁਟਕਾਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੀ ਫ਼ਸਲ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ—ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਵਰਗੀ ਭੰਡਾਰ ਲਈ ਪੁੱਲਿਆਂ ਵਜੋਂ, ਜਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਦੀ ਅੱਗ ਲਈ ਲੱਕੜੀਆਂ ਦੇ ਗੱਠਰਾਂ ਵਜੋਂ।

“ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਹ ਕਠਿਨ ਪਰਖਾਂ ਦੇਖੀਆਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਹੇਰੀ। ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਡੋਲ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਰਹੇ, ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਾਲਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਵੱਲ ਪੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅੰਤਿਮ ਜਿੱਤ ਵੀ ਦੇਖੀ।”

“ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਲਾਲ ਅਜਗਰ, ਚੀਤੇ ਵਰਗੇ ਜਾਨਵਰ, ਅਤੇ ਮੇਮਣੇ ਵਰਗੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਹੇਠ, ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣਗੀਆਂ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਹ ਯੁੱਧ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਇਸਤਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਥੋੜੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ। ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਯੂਹੰਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ‘ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।”

“ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਰਾਹੀਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਾਪਤੰਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਬਹੁਤੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਯਤਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਮਿਟਾ ਦੇਵੇ। ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਅਜਗਰ-ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇਹੀ ਫ਼ਰਕ ਸੀ ਕਿ ਪਾਪਤੰਤਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਢੋਂਗ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਨਿਰਦਈ ਵੈਰੀ ਸੀ। ਰੋਮਨਵਾਦ ਦੇ ਸਾਧਨ ਰਾਹੀਂ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਕਲੀਸੀਆ ਇਸ ਭਰਮ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹਾ ਲਈ ਗਈ, ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਜਗਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਹੇਠ ਦੁੱਖ ਸਹੇ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਾਪਤੰਤਰ, ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਵੱਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਪੀੜਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹਟਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉੱਭਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਅਜਗਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਗੂੰਜਾਏ ਅਤੇ ਉਸੇ ਹੀ ਨਿਰਦਈ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾਤਮਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਖਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਮਿੱਠੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵਰਗੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਠੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਕੌਮ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਉੱਭਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਮਿੱਠੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵਰਗੇ ਦੇ ਸਿੰਗਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਮੂਲਭੂਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ—ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ—ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਜੋਂ ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸਮੁੱਧੀ ਦਾ ਭੇਦ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਸਰਾ ਲੱਭਿਆ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਆਨੰਦਿਤ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ ਜੋ ਪਾਪੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਦਾਵਿਆਂ

ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਜ਼ੁਲਮਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਯ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨੀਹ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਗੇ।”

“ਪਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਕਲਮ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਰੇਖਾਂਕਿਤੀ ਇਸ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਦਲਾਅ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੇਮਣੇ ਵਰਗੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਅਜਗਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ‘ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤਦਾ ਹੈ।’ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤ ਬਣਾਉਣ, ਅਤੇ ਕਿ ‘ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ, ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ, ਧਨਵਾਨ ਅਤੇ ਗਰੀਬ, ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ, ਇਹ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਛਾਪ ਲੈਣ; ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਵੇਚ ਨਾ ਸਕੇ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਹ ਛਾਪ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਅੰਕ।’ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ।”

“ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਡਦਾ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ: ‘ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਲਏ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਪੀਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਰੋਸ਼ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ ਉਡੇਲੀ ਗਈ ਹੈ।’ ਇਥੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।’ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੰਡਲੀ ਖੜੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਤੋਂ ਜਰਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਡਿਗੇਗੀ। ਇਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਯਸਾਯਾਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਟੁੱਟ ਨੂੰ ਭਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ; ਉਹ ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਉਜੜੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਪੀੜੀਆਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।”

“ਮਰਣਹਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਧਮਕੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਪਾਪ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਦਇਆ ਦੇ ਮਿਲਾਵਟ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਘੋਰ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਪਾਪ ਦੇ ਸਰੂਪ ਬਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ?—ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਰਜਣਹਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਸ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਕਦੇ ਵੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਪਾਪਾਂ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਪਾਪ ਸੰਬੰਧੀ ਜੇਤ ਸੰਸਾਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਜਾਣ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂ ਕਿਉਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਸਕੇ।”

“ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸਮੇਟਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਉਸ ਨੇ ਆਪ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਆਗਮਨ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਲਗਭਗ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਗੂੰਜਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੱਖ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ—ਉਹ ਜੋ ‘ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ’ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ‘ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ’ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉੱਧਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਹੈ, ਉਹ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਆਤੁਰਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਕੀ ਹੈ? ਅਤੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੀ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੂਹਰ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਚੌਥੀ ਆਗਿਆ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਇੱਕੋ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸ਼ੂਠੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ।”

ਚੌਥੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ਿਤ ਸਬਤ ਸਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰੀ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨ ਸਦਾ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਹੀ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣ। ਜੇ ਸਬਤ ਸਦਾ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਮੁਰਤੀਪੂਜਕ, ਨਾਸਤਿਕ ਜਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦਿਨ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਲਨਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ। ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀਆਂ। ਚੌਥੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸਬਤ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਜੀਵਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਰਚਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।

“ਤਾਂ ਫਿਰ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਝੂਠਾ ਸਬਤ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਸੱਚੇ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ ਕੀ ਹੈ?”

ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਠਹਿਰਾਏਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਵੱਲ ਸਭਤ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਭਤ ਦੀ ਥਾਂ ਪਾਪਾਈ ਸਭਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦੇ ਕੇ ਆਦਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਚਨਹਾਰ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

“ਜੇ ਲੋਕ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਹੀ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ: ‘ਇਹ ਨਾ ਸਮਝੋ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਂ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਨਾਸ ਕਰਨ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਜਦ ਤੱਕ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਟਲ ਨਾ ਜਾਣ, ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਿੰਦੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਾਤਰਾ ਭੀ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਟਲੇਗੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਸਭ ਕੁਝ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਐਸਾ ਹੀ ਸਿਖਾਏ, ਉਹ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਕਹਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨੇ ਅਤੇ ਸਿਖਾਏ, ਉਹੀ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਕਹਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।”

“ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਬਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਦਲਾਅ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸੇ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਇਸ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਸਰਵੇਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਸੱਬਤ ਵਜੋਂ ਮਨਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਦਿਵਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਰੋਮਨ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਭ੍ਰਾਂਤਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਉਸ ਝੂਠੇ ਸੱਬਤ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਹੈ, ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਦ ਉਹ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਰਿਤਾਂ ਅਤੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਰਕ ਦੀ ਕੁੰਤੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਛਾਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਾਪਪੰਥੀ ਇੰਨਾ ਤੀਖਣ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾਲ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਰੋਮ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਲਿਆਵੇਗੀ।” Signs of the Times, November 1, 1899.